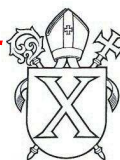

KATEDRÁLNY INFOLIST

17. - 23.8.2009

Liturgický kalendár:

Streda	19.8.	Sv. Jána Eudes, kňaza	<i>Lub. spom.</i>
Štvrtok	20.8.	Sv. Bernarda, opáta a učiteľa Cirkvi	<i>Spomienka</i>
Piatok	21.8.	Sv. Pia X., pápeža	<i>Spomienka</i>
Sobota	22.8.	Panny Márie Kráľovnej	<i>Spomienka</i>
Nedeľa	23.8.	21. Nedeľa v Cezročnom období	

Možnosť získať odpustky v Roku kňazov

S veľkou vďačnosťou voči Pánu Bohu vám oznamujeme, že náš diecézny biskup, Mons. Rudolf Baláž, ustanovil Dekrétom č. 619/09 zo 4.08.2009 pre veriacich banskobystrickej diecézy rozšírenú možnosť získania odpustkov v rámci Roku kňazov.

Čo treba urobiť:

v našej diecéze budú udelené úplné odpustky všetkým veriacim, ktorí skutočne ľutujú svoje hriechy, v kostole alebo v kaplnke sa zbožne zúčastnia na sv. omši a obetujú za kňazov Cirkvi modlitby Ježišovi Kristovi, najvyššiemu a večnému Kňazovi – a tiež akýkoľvek dobrý skutok, urobený v ten deň – aby ich posvätil a pretvoril podľa svojho Srdca. K tomu treba splniť aj základné podmienky pre získanie odpustkov (stav milosti, modlitba Verím v Boha a modlitba Otčenáš, Zdravas Mária a Sláva Otcu na úmysel Svätého Otca).

Kedy a kde sa dajú získať:

- v deň začatia (19.6.2009) a ukončenia (11.6.2010) Roku kňazov, v deň 150. výročia zbožnej smrti Jána Márie Vianneya (4.8.)
- každý štvrtok v ktoromkoľvek chráme či kaplnke
- v ktorýkoľvek deň pri každej sv. omši v Katedrálnom chráme sv. Františka Xaverského, ako aj v bazilike na Starých Horách – mariánskom pútnickom mieste

Prezentácia o sv. Jánovi M. Vianney

V rámci Roka kňazov vás pozývame na prezentáciu o sv. Jánovi M. Vianney, ktorá sa bude konať budúcu nedeľu, **23.8.2009 o 17.00 hod.** v Katedrále sv. Františka Xaverského

Svätá omša - Zmena

Dopredu oznamujeme, že **v nedeľu, 30. augusta 2009**, bude v dopoludňajších hodinách Námestie SNP uzavreté Políciou, preto **sv. omša o 9.30 nebude!**

Svätec týždňa

Sv. Pius X. (1835-1914)

Pochádzal z chudobnej talianskej rodiny. Vlastným menom sa volal Giuseppe Sarto. Ako chlapec sa dobre učil a prejavoval záujem o kňazské povolanie. Chodil peši do vzdialeného gymnázia, až kým mu benátsky patriarcha ponúkol štúdiá v padovskom seminári. Ako kaplán (neskôr farár) vynikal skromnosťou, zbožnosťou a múdrosťou. Stále sa vzdelával a tak pozdvihoval aj tých, ktorí mu boli zverení. Postupne bol vymenovaný za kanonika, vysvätený za biskupa a neskôr za benátskeho patriarchu. Vo všetkých týchto úlohách sa prejavovala jeho pracovitosť a skromnosť. Často rozdal chudobným všetko, čo mal. Zvlášť mu záležalo na kňazských povolaniach a na liturgickom speve. Po smrti Leva XIII. bol zvolený za pápeža. Jeho heslom bolo „všetko obnoviť v Kristovi“. Vo Vatikáne mnohé veci zjednodušil a zreorganizoval rímske kúrie. Ako pápež sa zaslúžil za časté sv. prijímanie, ktoré od jeho pontifikátu bolo umožnené už aj deťom. Hoci mnohí kritici dokázali nájsť v jeho počinoch aj chyby, predsa sa všetci zhodujú, že tento pápež bol nevšedne bezúhonný a nezištný a vždy mu ležalo na srdci dobro veriacich.

ROK KŇAZOV

19.06.2009 - 19.06.2010

Rok kňazov, ktorý už trvá niekoľko mesiacov, nás pobáda k hlbšiemu zamysleniu nad významom kňazského povolania, nad tým ako ono účinkovalo v jednotlivých historických epochách ako aj nad jeho súčasnou podobou.

V pravidelných rubrikách Katedrálneho infolistu sa teraz

budeme venovať historickému pohľadu na kňazstvo, pričom začneme všeobecným pohľadom, berúc do úvahy aj kňazstvo u pohanov a Izraelitov.

STAROZÁKONNÍ PATRIARCHOVIA A POHANSKÉ KŇAZSTVO

Už prvé kapitoly knihy Genezis opisujú činnosť ľudí, ktorú by sme s odstupom mohli nazvať ako vyslovene „kňazskú“. Ide o prinášanie obety. Určite prinášal obety Bohu aj prvý človek Adam. No Písmo vyslovene spomína až obetu, ktorú priniesli jeho synovia Kain a Ábel (Gn 4, 3-5). Ábelova obeta pritom vystupuje do popredia ako obeta radostná a štedrá, ktorá vyjadruje úctivý a dôverný vzťah človeka k Bohu. Kainova obeta sa skôr zdá byť

obetou z povinnosti alebo zo strachu. Pre nás je však tento moment dôležitý v tom, že je prvou zaznamenanou správou o tom, ako človek obetuje Bohu niečo z Jeho darov. Ďalšia významná obeta, ktorú Biblia spomína, je obeta prinesená Noemom po tom, ako vyšiel so svojou rodinou a zvieratami z korába (Gn 8, 20). Z týchto a ďalších podobných biblických správ vidíme, že v začiatkoch ľudskej spoločnosti nebola pocitovaná potreba vyčleniť pre prinášanie obiet špeciálnu osobu, ktorá by sa venovala výlučne takejto službe. Obety prinášal spravidla otec rodiny. On bol uprostred svojich najbližších akýmsi neoficiálnym kňazom. Takto to ostalo v židovstve dodnes. My sa však nachádzame v období, kedy sa o židovskom národe ešte hovoriť nedá. Postupne sa v ľudskej spoločnosti rozčleňujú kmene a národy, ktoré neraz opúšťajú vieru v jedného Boha a na základe svojich mytologických predstáv vytvárajú akési väčšie, či menšie skupiny bohov. Títo bohovia majú podelené kompetencie v jednotlivých sférach sveta a ľudského života. A tak vzniká akýsi boh lesov, boh mora, boh vojny a pod. V mnohých takýchto pohanských kultoch pôjde predovšetkým o nebeské telesá (najrozšírenejší kult boha slnka) ako aj o bohov vytvorených rukami – vytesaných alebo uliatych bôžikov.

Samozrejme ide o veľmi všeobecný popis, nakoľko by bolo obširne zaoberať sa vývojom kultového života jednotlivých národov. No práve pohanské kultúry sú prostredím, kde vzniká prvá elitná skupina, vyčlenená na prinášanie obetí. Vzniká akýsi posvätný stav – kňazská trieda. V mnohých kultúrnych starovekých národoch vykonával kňazskú funkciu sám kráľ. Tak to bolo v Mezopotámii i v Egypte. Kráľovi však pritom pomáha aj určité hierarchizované duchovenstvo, ktoré bolo najčastejšie dedičné a vytvorilo tak skutočnú kastu. Pohanskí kňazi prinášali obety z úrody, obety zvierat a neraz i ľudské obete. Mali za úlohu obeť pripraviť, napr. nachystať kamene, rozložiť oheň, obeť zabiť, rozrezať, vybrať vnútornosti a pod. Okolo obetovania sa praktizovali akési kultové tance, spevy, hudba, neraz sa pritom používali omamné látky. Obetovalo sa zväčša na výšiniach, stupňovitých chrámových stavbách a pod. Kňazi prinášali obety v pravidelných intervaloch, starali sa o výzdobu chrámov, alebo posvätných miest a hájov. Ich úlohou zároveň boli všelijaké magické úkony v domácnostiach, vyhánanie zlých duchov, veštenie, liečiteľstvo, astrológia a pod. Udržovali a odovzdávali mytologické legendy spolu s náukami, podľa ktorých sa človek učil nakláňať si jednotlivé božstvá, ovládnuť prírodu a pod. Uvidíme neskôr, že práve takéto praktiky vyhlási Boh za zvrhlé a učí svoj ľud inej bohoslužbe, inému vzťahu, inému pohľadu na svet a zakladá iné kňazstvo. Strach z prírodných síl, z nezmeniteľného osudu a z rozhnevaných božstiev má byť nahradený vzťahom dôvery a lásky, v ktorom človek spoznáva Boha ako svojho Dobrodincu a Ochrancu. Vzniká náboženstvo zjavené, ktoré prichádza cez vyvolený Izraelský národ, aby cez tento ľud bol neskôr pozvaný k spásu každý. Ale o tom až nabadúce.